

25 Januari 2015 - 2^e zondag door het jaar
Voorganger: Pierre Stikkelbroeck OSA

‘Zondag in de bidweek voor de eenheid van de christenen’

Inleiding

Er staan veel roepingsverhalen in de Bijbel.

Van Abraham tot en met de leerlingen van Jezus hebben talloze geantwoord op de roepstem van God. Sommige van die antwoorden komen spontaan, en de verhalen onderlijnen deze prompte bereidheid. Zoals in het evangelie van deze dag.

Anderen laten op zich wachten en komen maar langzaam tot een besluit, soms na vergezochte aarzeling, treffend geïllustreerd door de geschiedenis van Jona.

We kunnen hier uit lezen dat er veel manieren zijn gehoor te geven aan de stem van God. Er is geen model-parkoers.

Jezus roept op Hem te volgen. Hij vraagt je in beweging te komen, je te bekeren, zijn Woord te spreken voortaan, je evenmens lief te hebben.

Het moet wel een persoonlijk antwoord zijn.

Eenieder, Jona, Johannes de Doper, Petrus, Andreas, Johannes en Jacobus en al die anderen volgen een weg die hun eigen is. Een pad dat niet altijd over rozen gaat...

Maar wat altijd naar voren komt is dat gehoor geven aan de roepstem van God niets anders is dan op weg te gaan naar je bestemming.

Laten we vandaag hier ruimte voor maken door vergeving te vragen.

Lezing: Jona 3,1-5.10

Het woord des Heren werd gericht tot Jona: 'Begeef u op weg naar Ninive, de grote stad, en verkondig haar de boodschap die Ik u zal ingeven.' En Jona begaf zich op weg naar Ninive zoals de Heer hem bevolen had. Ninive nu was een geweldig grote stad, wel drie dagreizen groot. En Jona begon de stad binnen te trekken, een dagreis ver en hij preekte als volgt: 'Nog veertig dagen en Ninive zal vergaan!' De mensen van Ninive geloofden het woord van God; ze riepen een vasten af en van groot tot klein deden allen het boetekleed aan. En God zag wat ze deden en hoe ze zich van hun slecht gedrag bekeerden. En Hij kreeg spijt dat Hij hun met de ondergang bedreigd had en Hij voerde zijn dreiging niet uit.

Evangelie: Marcus 1, 14-20

Nadat Johannes was gevangen genomen ging Jezus naar Galilea en verkondigde er Gods Blijde Boodschap. Hij zei: 'De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij; bekeert u en gelooft in de Blijde Boodschap.'

Toen Jezus eens langs het meer van Galilea liep zag Hij Simon en de broer van Simon, Andreas, terwijl zij bezig waren het net uit te werpen in het meer; zij waren namelijk vissers. Jezus sprak tot hen: 'Komt, volgt Mij; Ik zal maken dat gij vissers van mensen wordt.' Terstond lieten zij hun netten in de steek en volgden Hem.

Iets verder gaande zag Hij Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en diens broer Johannes; ook zij waren in de boot bezig met hun netten klaar te maken. Onmiddellijk riep Hij hen. Zij lieten hun vader Zebedeüs met de dagloners in de boot achter en volgden Hem.

Overweging

Het woord des Heren werd gericht tot Jona: 'Begeef u op weg naar Ninive, de grote stad, en verkondig haar de boodschap die Ik u zal ingeven.' En Jona begaf zich op weg naar Ninive zoals de Heer hem bevolen had.

Ninive nu was een geweldig grote stad, wel drie dagreizen groot. En Jona begon de stad binnen te trekken, een dagreis ver en hij preekte als volgt: 'Nog veertig dagen en Ninive zal vergaan!' De mensen van Ninive geloofden het woord van God; ze riepen een vasten af en van groot tot klein deden allen het boetekleed aan. En God zag wat ze deden en hoe ze zich van hun slecht gedrag bekeerden. En Hij kreeg spijt dat Hij hun met de ondergang bedreigd had en Hij voerde zijn dreiging niet uit.

Een van de karakteristieke kanten van het Markusevangelie is zijn wat lakonieke stijl. Een soort van telegram-opstellen. Geen versierseltjes, geen stijlbloempjes, geen taalverfraaiing, direct op de man

af... We hebben er een mooi voorbeeld van in het evangelie van vandaag: "Verkondigt Gods Blijde Boodschap: de tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij. Bekeert U en geloof in het Evangelie"
Een volmaakte samenvatting van Jezus' leer: zó beknopt dat je het kunt twitteren.....

Johannes de Doper beëindigt zijn taak in de gevangenis: daar zal hij worden gedood. Dáár is ook het breekpunt: Jezus kan nu zijn eigen missie gaan uitvoeren. Hij vertrekt naar Galilea. Dit is belangrijk! Want Galilea is de streek waar God zijn volk naar toe geleid had na de uittocht uit Egypte. Je zou kunnen zeggen dat Hij zijn prediking aanvangt dáár waar alles begonnen was. Hier, in dit land dat "het kruispunt van de heidenen genoemd wordt", gaat Jezus voor het eerst zijn opdracht openbaar maken. En we willen natuurlijk ook niet vergeten dat Hij, na zijn dood en Verrijzenis, zijn leerlingen naar Galilea stuurt, daar waar Hij belooft de zijnen voor te gaan...

Zijn toehoorders vormen een gemengd gezelschap: hoge ambtenaren, belasting-inners, gebrekkigen, blinden, melaatsen en kreupelen, vrome joden, vrouwen van lichte zeden, veel vreemdelingen, rijken en arme vissers.....Een ware smeltkroes van vreemdelingen en mensen uit de streek.

Het evangelie staat vol met figuren die Hij daar ontmoet heeft.

Om maar te noemen: Mattheus die evangelist wordt: de honderdman met zijn vaste geloof; Jairus waarvan Hij het dochtertje ten leve herroept; en niet te vergeten de vissers die Hij aanspreekt om er apostelen van te maken.

Het mag dan wel verwonderlijk lijken dat Jezus zijn opdracht begint onder de heidenen en vreemdelingen die een beetje buiten de maatschappij staan, nog meer verwonderlijk is het dat Hij eenvoudige mensen zonder de minste opleiding uitnodigt om Hem voortaan als leerlingen te vergezellen.

Wanneer men de passage leest over de roeping van Simon, Andreas, van Jacobus en Johannes, ziet men meteen dat het hier niet om een "live-reportage" gaat maar dat het een verhaal is dat lang daarna is opgeschreven om nog een duidelijk te zeggen dat de apostelen door Jezus zelf waren uitgekozen. Op het moment dat dit alles is opgeschreven vormden de mensen van het eerste begin al de kern van de kerk die de Geest van Pinksteren op gang had gebracht.

Nogmaals: de keus van Galilea als lanceringsbasis van de Blijde Boodschap gaat samen met de keus van doodsimpele vissers wier horizon zich beperkt tot hun arbeidsterrein: het meer waarop zij vissen.

Het is om ons te zeggen dat Christus geen andere voorwaarden stelt om Hem te volgen dan de bereidwilligheid op Hem zijn vertrouwen te stellen.

Hij is de Vader van allen. Alle andere normen zijn vreemd aan de Blijde Boodschap. Het grote Licht dat is opgegaan schijnt voor allen.

We besluiten vandaag de universele Bidweek voor de eenheid van de Kerken. Dank zij dit Evangelie van onze oorsprong kunnen we nog beter zien hoe groot de zonde van de verdeeldheid onder Christenen is, want het gaat om de geloofwaardigheid van Christus' boodschap aan de mensheid.

De Christus die de nieuwe tijd heeft ingeluid in Galilea, die zich omringt met medewerkers die, behalve vissen, niet tot veel anders in staat waren, het is in die Christus dat we ons vandaag kunnen en moeten terugvinden om één in geloof te zijn.

Vier korte zinnen van deze boodschap waaraan de rest van het evangelie uitleg zal geven:

- "De tijd is vervuld": het moment is aangebroken de oude kleren van het eerste Testament af te leggen en ons te bekleden met het bruiloftskleed van het nieuwe Verbond.
- "Het Rijk Gods is nabij": het grote nieuws maakt van ons gelovigen: mensen die weten waar ze naar toe gaan: we zetten onze voeten in de sporen van Jezus.
- "Bekeert U": De leerling weet nu dat de afstand die hem scheidt van de meester alleen maar overbrugd kan worden door een oprechte bekering die het mogelijk maakt Hem niet uit het oog te verliezen.
- "Geloof in de Blijde Boodschap": Je moet durven rekenen op het Woord van God om een veilige gids te vinden op je levensweg.

Vier korte zinnnetjes die alles zeggen en die uitlopen op een ongelofelijke belofte: Ik zal van jullie mensenvissers maken! En ongelofelijk is óók de reactie van deze mannen: "Terstond lieten ze hun netten in de steek en volgden hem".....

Die mannen hebben op de een of andere manier, in een oogwenk, begrepen waarover het ging en ze hebben de persoonlijke beslissing genomen Hem te volgen. Ze hebben in Jezus een nieuwe morgen zien op gaan en weten met zekerheid dat ze in zijn licht voortaan moeten leven.

Na Petrus en Andreas, na Johannes en Jacobus en al die anderen die ons voorgingen, maakt Hij ook van ons vissers van mensen. Aan ons: mensen te redden uit de oceaan van absurditeit, onmacht en ongelooft waarin we ook zelf het hoofd boven water proberen te houden: eenvoudige mensen geroepen om de mensheid te verzamelen in één volk, in de éne geloofsgemeenschap die Jezus wilde. In de bidweek voor de eenheid moeten we kunnen zeggen dat de grenzen van dat Volk en van die Gemeenschap niet vanzelfsprekend samenvallen met de grenzen van de Rooms-Katholieke Kerk, onze Kerk... Dát durven geloven is de uitdaging die de Heer ons vandaag toespeelt wanneer Hij zich vestigt in Galilea, het kruispunt van de heidenen.

=====

© Perikopen: Katholieke Bijbelstichting, 's-Hertogenbosch, Nederland.